

Főoldal>Jogi lépések indítása>Hol és hogyan?>Melyik ország joga alkalmazandó?

Melyik ország joga alkalmazandó?

Németország

1 A hatályos jogszabályok forrásai

1.1 Nemzeti szabályok

2007 és 2016 között az EU rendeletek formájában kodifikálta a magánjog fontos területein érvényes kollíziós szabályokat (különös tekintettel az 593/2008/EK rendeletre [„Róma I. rendelet”], a 864/2007/EK rendeletre [„Róma II. rendelet”] és a 650/2012/EU rendeletre [„az EU öröklési rendelete”]. Minderről áttekintés olvasható „A polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés az Európai Unión belül” című útmutatóban [https://e-justice.europa.eu/content_ejn_s_publications-287-hu.do]). Ennek következtében Németország saját kollíziós szabályainak a hatálya tovább szűkült.

A belföldi német kollíziós szabályok (vagy nemzetközi magánjog) fő forrása a polgári törvénykönyv bevezetéséről szóló törvény (*Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche* – EGBGB), és különösen annak 3–48. cikkei. AZ EGBGB 3. cikke értelmében az európai uniós jogszabályokban és a nemzetközi egyezményekben rögzített kollíziós szabályok alkalmazási területükön elsőbbséget élveznek az EGBGB rendelkezéseivel szemben.

A német jog elsősorban az EGBGB-n kívül is tartalmaz kollíziós szabályokat, például a fizetésképtelenségi eljárásról szóló törvényben (*Insolvenzordnung* – InsO).

A jogszabály által nem szabályozott területeken, például a nemzetközi társasági jogban, az alkalmazandó jogot a bíróságok határozzák meg.

A 2. pontban olvasható megállapítások alapvetően a belföldi német kollíziós szabályokra korlátozódnak.

1.2 Többoldalú nemzetközi egyezmények

A Németország által aláírt és megerősített összes többoldalú egyezmény felsorolását a Szövetségi Közlöny (*Bundesgesetzblatt*) (online megrendelhető a <https://www.bgbl.de/> oldalon) B. könyvtára tartalmazza. A felsorolt többoldalú nemzetközi egyezmények egységesített kollíziós szabályokat tartalmazó egyezményeket is magukban foglalnak.

Az ilyen típusú többoldalú egyezmények gyakran nemzetközi szervezetek kezdeményezésére születnek meg. Külön említést érdemel a Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferencia (www.hcch.net <https://www.hcch.net/de/home/>), amelynek Németország már régóta tagja.

1.3 Főbb kétoldalú egyezmények

Egyedi kollíziós rendelkezéseket kétoldalú egyezmények is tartalmazhatnak. A Németország és más államok között létrejött ilyen egyezményeket a Szövetségi Közlöny B. könyvtára sorolja fel (lásd a fenti 1.2. pontot).

2 A kollíziós jogi szabályok végrehajtása

2.1 A bírák hivatalból kötelesek-e alkalmazni a kollíziós jogi szabályokat?

Kollízióval kapcsolatos kérdések nem csak bírósági jogvitákban merülnek fel. A különböző államokbeli kereskedelmi partnereknek – a jövőbeli jogvitáktól függetlenül – tudniuk kell, hogy melyik jog irányadó a közöttük létrejött szerződésre. E jog határozza meg jogaikat és kötelezettségeiket. A más államokba szabadságra utazó gépkocsivezetőknek tudniuk kell, hogy mely jog alapján felelősek, ha közlekedési balesetet okoznak külföldön. E jog határozza meg az esetleges kártérítés jellegét és mértékét.

Ha valamely jogvita ténybeli körülményei kapcsolódnak egy másik állam jogához, az ügyben ítélező német bíróság a német kollíziós szabályok alapján meghatározza, hogy melyik jog alkalmazandó. A német bírácoknak jártasnak kell lenniük a német kollíziós szabályokban. Azokat a felek kérésétől függetlenül alkalmazniuk kell.

2.2 Vissza- és továbbutalás (Renvoi)

Ha a német kollíziós szabályok alapján valamely más állam joga alkalmazandó, de annak az államnak a joga egy további állam jogára hivatkozik, a német jog az EGBGB 4. cikke (1) bekezdésének első mondata alapján – az uniós jogi aktusok vagy a nemzetközi egyezmények különös rendelkezéseire is figyelemmel – főszabály szerint elismeri a tovább hivatkozást. Ha a külföldi jog visszautal a német jogra, a német anyagi jogi rendelkezések alkalmazandók (EGBGB 4. cikk (1) bekezdés, második mondat).

Ha a német kollíziós rendelkezések lehetővé teszik a felek számára az alkalmazandó jogrendszer megválasztását, az EGBGB 4. cikkének (2) bekezdése értelmében e választás csak az anyagi jogi rendelkezésekre vonatkozik.

2.3 A kapcsoló tényező megváltozása

A német jog ismeri a másik alkalmazandó jogra való áttérés intézményét olyan helyzetben, amelyben az ügy tényállása még változhat. A dologi jogokat például főszabály szerint a vagyontárgy helye szerinti jog alapján kell vizsgálni, ami azt jelenti, hogy amennyiben valamely dolog helye megváltozik, arra másik jogrendszer lehet az irányadó.

A kapcsoló elv változása más jogterületeken is elfogadott, például az állampolgárság megváltozása esetén.

Nem változhat mindazonáltal az alkalmazandó jog, ha a kollíziós szabályok konkrét kapcsolódási időpontot határoznak meg. Az öröklésre irányadó jog meghatározásának esetében például azoknak az esetekben, akik 2015. augusztus 17-én vagy azt követően haláloztak el, a végrendelezőnek a halál bekövetkeztekor szokásos tartózkodási helye lesz a kapcsoló tényező (lásd a lenti 3.7. pontot).

2.4 Kivételek a kollíziós jogi szabályok általános alkalmazása alól

Az EGBGB 6. cikke rögzíti a német közrendi fenntartást, amelynek értelmében nem alkalmazható az a külföldi jogi rendelkezés, amelynek alkalmazása nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen lenne a német jog alapelveivel. Az „alapelvek” ez esetben az igazságosság alapvető elveit jelentik. Ennek körében általában a német alkotmányban biztosított alapvető jogok súlyos megsértéséről van szó. A közrendi fenntartás alkalmazhatóságához az is szükséges, hogy az ügy ténybeli körülményei belföldi vonatkozással bírjanak; máskülönben a német jogrendszer nem lehet érintett. Ez esetben is elsőbbséget kell biztosítani a különös rendelkezéseknek, különösen az elsőbbséget élvező uniós jogi eszközökben foglaltaknak (lásd például a Róma I. rendelet 21. cikkét, a Róma II. rendelet 26. cikkét és az EU Öröklési Rendeletének 35. cikkét). A kollíziós szabályok alkalmazása alól további kivételt jelentenek az azokat felülíró kötelező rendelkezések. Imperatív rendelkezés esetében a nemzeti szabályokat kötelező alkalmazni, mivel ezeknek a betartását az ország a közérdek – különösen a politikai, társadalmi vagy gazdasági rendjének megőrzése – szempontjából döntő fontosságúnak ítéli. A kötelező rendelkezések a szerződéses és nem szerződéses kötelezettségekkel kapcsolatos kérdésekben a legfontosabbak. E tárgykörben különös szabályokat az elsőbbséget élvező uniós jogi eszközök (lásd különösen a Róma I. rendelet 9. cikkét, amely jogi fogalom meghatározást tartalmaz, és a Róma II. rendelet 16. cikkét) és nemzetközi egyezmények határoznak meg.

2.5 A külföldi jog bizonyítása

A német bíróságoknak nemcsak hivatalból kell alkalmazniuk a kollíziós szabályokat, hanem a polgári perrendtartás (*Zivilprozessordnung – ZPO*) 293. szakasza alapján megfelelő vizsgálatot követően az alkalmazandó külföldi jog tartalmát is meg kell állapítaniuk. Ez nem csak a külföldi jogszabályok figyelmes átolvasását jelenti: a bíróságnak a jogszabályoknak a jogelmélet és az ítélkezési gyakorlat szerinti kezelését is figyelembe kell vennie. A bíróságnak olyan helyzetbe kell hoznia magát, hogy képes legyen ugyanúgy alkalmazni a külföldi jogot, mint azt az érintett ország bírósága tenné.

A külföldi jog tartalmának megállapításához a bíróságok bármely rendelkezésükre álló információforrást igénybe vehetnek.

A szerződő államok rendelkezésére álló egyik ilyen információforrás a külföldi jogról való tájékoztatásról szóló, 1968. június 7-én Londonban aláírt európai egyezmény. A vonatkozó kérelmet az érintett külföldi állam illetékes ügynökségéhez kell benyújtani az illetékes fogadó/továbbító ügynökségen keresztül.

A jogról való tájékoztatás iránt a londoni európai egyezmény alapján intézett megkeresés helyett a bíróság szakértőtől is beszerezhet jogi véleményt, feltéve, hogy a szakértő szintén rendelkezik a külföldi jog gyakorlati alkalmazására vonatkozó ismeretekkel.

Egyszerű kérdések esetén – bizonyos körülmények között – a polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartójától vagy a bíróság külföldi joggal kapcsolatos saját kutatása során beszerzett információ is elegendő lehet a külföldi jog tartalmának megállapításához.

A bíróságok a felek együttműködését is kérhetik a külföldi jog bizonyításához, de nincsenek azok előadásához kötve. A bíróságok tehát bármilyen információforrást kimeríthetnek hivatalból, anélkül, hogy kötve lennének a felek által előterjesztett bizonyítékokhoz.

Kivételes esetekben, ha minden gondosság ellenére sem állapítható meg az alkalmazandó külföldi jog tartalma, alternatív megoldásként a német jogot kell alkalmazni.

3 Kollíziós jogi szabályok

3.1 Szerződéses kötelek és jogi aktusok

A nemzetközi adásvételi szerződésekre elsősorban az áruk nemzetközi adásvételi szerződéseiről szóló ENSZ-egyezmény vonatkozik, amely automatikusan alkalmazandó a számos szerződő állam bármelyikéből származó vállalkozások között, kivéve, ha a felek elegendően egyértelműen kizárták ezt, például „az említett ENSZ-egyezmény alkalmazásáról való lemondás” útján.

Minden más 2009. december 17. óta megkötött előszerződés esetében elvben a Róma I. rendelettel összhangban kell meghatározni az alkalmazandó jogot, kivéve, ha a szerződés nem tartozik az említett rendelet hatálya alá, mint például a tulajdonjogi szerződések. Ezenfelül az EGBGB 46b–46d. cikkei is alkalmazandók.

2009. december 17-ig az EGBGB 27. és azt követő cikkeinek régi változata volt alkalmazandó. Ez a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló 1980. évi Római Egyezményen alapult. Ezt az egyezményt 2009. december 17-i hatállyal hatályon kívül helyezték, de az előtte megkötött szerződésekre továbbra is érvényes.

Egyes 2009. december 17. előtt megkötött biztosítási szerződések tekintetében a biztosítási szerződésről szóló törvényt bevezető törvény (*Einführungsgesetz zum Versicherungsvertragsgesetz – EGVVG*) 2009. december 16-ig hatályos változatának 7–14. cikke különös kollíziós szabályokat tartalmaz.

3.2 Szerződésen kívüli kötelmi viszonyok

2009. január 11. óta a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogrendszer alapvetően a Róma II. rendelet alapján kell meghatározni, kiegészítve az EGBGB 46a. cikkével.

A rendelet hatálya alá nem tartozó esetekre – mint például a személyiségi jog (*Persönlichkeitsrecht*) megsértésének eseteire – nézve a német jog különös kollíziós szabályokat állapít meg annak meghatározásához, hogy melyik ország joga alkalmazandó; e szabályokat az EGBGB 38–42. cikkei határozzák meg.

Az EGBGB 38. cikke a jogalap nélküli gazdagodáson alapuló igények különböző típusai tekintetében alkalmazandó jogra vonatkozó szabályokat rögzíti.

Az EGBGB 39. cikke értelmében a más személy ügyébe jogosultság nélkül való beavatkozásból eredő jogi igényekre azon állam joga az irányadó, amelyben a beavatkozásra sor kerül. Különös szabály vonatkozik egy másik személy tartozásának kiegyenlítésére.

Az EGBGB 40. cikke értelmében a törvénybe ütköző cselekményből eredő kártérítési igényekre elvileg annak a helynek a joga irányadó, ahol a felelős fél azt elkövette (*Recht des Handlungsorts*); a sértett fél úgy is rendelkezhet, hogy ehelyett annak az országnak a jogát alkalmazzák, amelyben a sérelem felmerült (*Recht des Schadenseintritts*).

Az EGBGB 42. cikke úgy rendelkezik, hogy a felek minden esetben megválaszthatják a szerződésen kívüli jogviszonyt létrehozó esemény bekövetkezése után az említett jogviszonyra alkalmazandó jogot.

Az EGBGB 41. cikke értelmében emellett az alkalmazandó jogrendszer helyébe léphet az a jogrendszer, amely különleges körülmények miatt lényegesen szorosabban kapcsolódik az ügy ténybeli körülményeihez.

3.3 A személyi állapot, valamint annak a családi állapottal kapcsolatos vonatkozásai (név, lakóhely, cselekvőképesség)

A német kollíziós szabályok alapján a természetes személyek személyes jogállásával kapcsolatos jogkérdésekre az érintett személy állampolgársága szerinti ország jogrendszere az irányadó (*Heimatrecht*). Ez vonatkozik főszabály szerint a nevek (részletekért lásd az EGBGB 10. cikkét) és annak kérdésére, hogy valamely természetes személy rendelkezik-e jog- és cselekvőképességgel, valamint ügyleti képességgel (az EGBGB 7. cikke).

Amennyiben egy személy több állampolgársággal rendelkezik (*Mehrstaater*), az EGBGB 5. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében a „tényleges állampolgárságot”, vagyis azon állam állampolgárságát kell alapul venni, amelyhez a több állampolgársággal rendelkező személyt a legszorosabb kapcsolat fűzi. Ha azonban egy több állampolgársággal rendelkező személy német állampolgár is egyben, az EGBGB 5. cikke (1) bekezdésének második mondata értelmében kizárólag a német állampolgárság vehető alapul.

3.4 Szülő-gyermek kapcsolat megállapítása, ideértve az örökbefogadást is

3.4.1 Szülő-gyermek kapcsolat megállapítása

Az EGBGB 19. cikke értelmében a gyermek származására elsősorban a gyermek szokásos tartózkodási helye szerinti állam joga az irányadó. A szülővel fennálló viszonyban a származás az adott szülő állampolgársága szerinti állam joga alapján is megállapítható. Végül pedig ha az anya férjzett, a házasság joghatásaira irányadó és a születés időpontjában hatályos törvény (*Ehewirkungsstatut*) (EGBGB 14. cikke) szintén figyelembe vehető a származás megállapításában. Eltérő szabályok vonatkoznak az 1998. július 1. előtt született gyermekekre.

Az EGBGB 20. cikke értelmében a származás főszabály szerint az azt meghatározó jogrendszer és, amennyiben a gyermek vitatja származását, a gyermek szokásos tartózkodási helyén alkalmazandó jog alapján vitatható.

3.4.2 Örökbefogadás

2020. március 31. óta a gyermekek Németországban történő örökbefogadására a német törvények érvényesek. Más különben az örökbefogadott szokásos tartózkodási helyének államában az örökbefogadás időpontjában érvényben lévő törvények (az EGBGB 22. cikkének (1) bekezdése, új változat) alkalmazandók. A 2020. március 31. előtt lezárt örökbefogadási eljárásokra a korábban alkalmazandó nemzetközi magánjog érvényes, tehát az örökbefogadásra annak az államnak a törvényei irányadók, amelynek az örökbefogadó az örökbefogadás idején az állampolgára volt (az EGBGB 22. cikke (1) bekezdésének első mondata, korábbi változat). Egy vagy mindkét házastárs általi örökbefogadásra a házasság általános joghatásaira irányadó jog alkalmazandó (az EGBGB 22. cikke (1) bekezdésének második mondata, korábbi változat).

A külföldi örökbefogadások elismerését és érvényességének megállapítását a gyermek külföldi jog alapján történő örökbefogadásának joghatásairól szóló törvény (*Gesetz über Wirkungen der Annahme als Kind nach ausländischem Recht*) (az örökbefogadás érvényességéről szóló törvény [*Adoptionswirkungsgesetz*] – AdWirkG) szabályozza.

3.5 Házasság, házasság nélkül együtt élő párok, élettársi kapcsolatok, házasság felbontása, különválás, tartási kötelezettségek

3.5.1 Házasság

Az alábbi megjegyzések csak az ellenkező neműek közötti házasságokra alkalmazandók. Az azonos neműek közötti házasságokat illetően lásd a 3.5.2. pontot.

Az EGBGB 13. cikke értelmében a házasságkötésre rendszerint a jegyes állampolgársága szerinti állam joga irányadó. Kivételesen, különleges körülmények esetén, a német jog alkalmazható helyett.

Németországban csak anyakönyvvezető vagy – kivételesen – egy külföldi állam által különös felhatalmazással ellátott személy előtt köthető házasság (az EGBGB 13. cikkének (4) bekezdése, második mondat).

Amennyiben a házasság általános joghatásai nem tartoznak a házasság vagyoni rendszerekkel kapcsolatos ügyekben a joghatóság, az alkalmazandó jog, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló (EU) 2016/1103/EU tanácsi rendelet (az EU házassági vagyoni rendelete) hatálya alá, akkor a házastársak által választott jog érvényes rájuk (EGBGB 14. cikk (1) bekezdés).

3.5.2 A házasság nélkül együtt élő párok és az élettársi kapcsolatok

Az azonos neműek házasságára és bejegyzett élettársi kapcsolatokra (*eingetragene Lebenspartnerschaften*) az EGBGB 17b. cikke az irányadó. E cikk értelmében a bejegyzett élettársi kapcsolat létrehozására és felbontására, valamint azokra az általános joghatóságokra, amelyek nem tartoznak a bejegyzett élettársi kapcsolatok vagyoni hatásaival kapcsolatos ügyekben a joghatóság, az alkalmazandó jog, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló (EU) 2016/1104 tanácsi rendelet hatálya alá, az élettársi kapcsolat bejegyzési országának joga irányadó (az EGBGB 17b. cikkének (1) bekezdése, első mondat). Ugyanez érvényes abban az esetben, ha a házastársak azonos neműek, vagy ha legalább az egyik házastárs sem a nő, sem a férfi nemhez nem tartozik (az EGBGB 17b. cikkének (4) bekezdése, első mondat). 2017. október 1. óta Németországban már nem lehetséges bejegyzett élettársi kapcsolatot létesíteni (az azonos nemű párok házasságkötésre vonatkozó jogát bevezető törvény (*Eheöffnungsgesetz*) 3. cikkének (3) bekezdése), ezért az EGBGB 17b. cikke (1) bekezdésének első mondata az élettársi kapcsolat létesítésével kapcsolatban rendkívül ritka eset a német kollíziós szabályokban, és olyan jogviszonyt jelent, amely kizárólag külföldön jöhet létre.

3.5.3 A házasság felbontása és a különválás

A házasság felbontására alkalmazandó jogot 2012. június 21. óta a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló 1259/2010/EU tanácsi rendelet (Róma III. rendelet) határozza meg. A rendelet akkor is alkalmazandó, ha rendelkezései alapján az alkalmazandó jog a megerősített együttműködésben nem részt vevő állam joga (a rendelet 4. cikke). Az ellenkező neműek közötti házasság esetén a házasság felbontását és a különválást szintén a Róma III. rendelet szabályozza (EGBGB 17b. cikk (4) bekezdés, első mondat).

Az EGBGB 17. és 17a. cikke alkalmazandó emellett.

Németországban a házasságot csak bíróság bonthatja fel (az EGBGB 17. cikkének (3) bekezdése).

Az EGBGB 17. cikkének (4) bekezdése értelmében a nyugdíjjogosultság megosztására alkalmazandó jogot a házasság felbontására alkalmazandó jog (a házasság felbontásáról szóló törvény) határozza meg. Bizonyos körülmények között, amennyiben a nyugdíjjogosultság megosztását nem ismeri a külföldi jog, azt a felek kérésére alternatív megoldásként a német joggal összhangban kell végrehajtani.

A Németországban található házastársi ingatlanon és háztartási célú ingóságokon fennálló haszonélvezeti jogra a német anyagi jog az irányadó (az EGBGB 17a. cikke).

3.5.4 Tartási kötelezettségek

Annak kérdését, hogy melyik jog alkalmazandó a rokonok vagy házastársak közötti tartási igényekre, 2011. június 18. óta a tartási kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2007. november 23-i hági jegyzőkönyv szabályozza. A jegyzőkönyv 2. cikke értelmében a jegyzőkönyv általánosan alkalmazandó, vagyis abban az esetben is, ha a rendelkezései alapján alkalmazandó jog a jegyzőkönyvet alá nem író valamely állam joga. Az EGBGB-ben foglalt, e tekintetben ez idáig alkalmazandó német szabályok ezért hatályukat veszítették.

3.6 Házassági vagyoni rendszerek

A házasságok vagyoni következményeire az EU házassági vagyoni rendelete irányadó. Ez az azonos neműek házasságára is érvényes (EGBGB 17. cikk (4) bekezdésének második mondata). Az EU házassági vagyoni rendelete elsőbbséget ad a felek autonómiájának: a jövődöbéli házastársak megválaszthatják a házassági vagyoni rendszerükre vonatkozó jogot (az EU házassági vagyoni rendelete 22. cikkének (1) bekezdése). A felek közötti megállapodás hiányában a kapcsoló tényező a házastársak tartózkodási helye vagy állampolgársága, vagy az az állam, amellyel mindketten a legszorosabb kapcsolatot tartják (lásd az EU házassági vagyoni rendeletének 26. cikkét).

Bevezetésének időpontja (2019. január 30.) miatt a bejegyzett élettársak uniós vagyoni rendelete nem vonatkozik a Németországban létrejött élettársi jogviszonyokra, mivel 2017. október 1. óta a német törvények értelmében élettársi kapcsolat nem létesíthető (lásd a fenti 3.5.2. pontot). Az EU bejegyzett élettársi kapcsolatokra vonatkozó vagyoni rendelete értelmében a felek választása szintén lényeges kapcsoló tényező (az EU bejegyzett élettársi kapcsolatokra vonatkozó vagyoni rendelete, 22. cikk (1) bekezdés). Jogválasztásról szóló megállapodás hiányában a bejegyzett élettársi kapcsolatok vagyoni következményeire annak az államnak a joga érvényes, amelynek a joga szerint a bejegyzett élettársi kapcsolat létrejött (az EU bejegyzett élettársi kapcsolatokra vonatkozó vagyoni rendelete, 26. cikk (1) bekezdés).

3.7 Öröklés, végintézkedések

A 2015. augusztus 17-én vagy azt követően bekövetkezett halálesetekre az EU öröklési rendeletében rögzített szabályok lesznek az elsődlegesen alkalmazandó szabályok. E rendelet értelmében a végrendelező utolsó szokásos tartózkodási helye az alapvető kapcsoló tényező az öröklésre vonatkozó jog tekintetében. A 2015. augusztus 17. előtt bekövetkezett öröklésekre annak az országnak a joga irányadó, amelynek az örökhagyó a halála időpontjában az állampolgára volt, az EGBGB 25. cikkének korábbi változata szerint (az EGBGB 25. cikkének új változata úgy rendelkezik, hogy az EU öröklési rendelete alkalmazandó). A Németországban található ingatlanok tekintetében a német jog is választható volt.

A 2015. augusztus 17-ét követően megvalósuló öröklések esetében a vagyonról haláleset bekövetkezése esetén történő rendelkezés formai követelményeit az EGBGB 26. cikkének új változata határozza meg, amely végrendelezés esetén lényegében az 1961. október 5-i Hági Egyezmény közvetlen alkalmazását írja elő, mely Németországra mint aláíró államra 1965 óta érvényes ((1) bekezdés), ami pedig a vagyonnal kapcsolatban haláleset bekövetkezésekor szükséges egyéb rendelkezések formáját illeti, arra az EU öröklési rendeletének 27. cikke érvényes ((2) bekezdés). A 2015. augusztus 17. előtt bekövetkezett öröklésekre az EGBGB 26. cikkének korábbi változata érvényes, amely magában foglalja a végrendeleti intézkedések szabályaival kapcsolatos kollíziókról szóló, 1961. évi hági egyezmény főbb kollíziós rendelkezéseit. Formáját tekintve a végintézkedés akkor érvényes, ha megfelel azon jogrendszer előírásainak, amelyhez kapcsolódik, például állampolgárság, a végrendelező szokásos lakóhelye, vagy a végrendelet elkészítésének helye szempontjából.

3.8 Ingatlan

Az EGBGB 43. cikke értelmében a *dologi* jogokra a vagyontárgy helye szerinti állam joga az irányadó. E helyi jog irányadó például a tulajdonjogok terjedelmére és a vagyontárgy átruházhatóságának vagy zálogjoggal való megterhelhetőségének módjára.

Az EGBGB 45. cikke egy különös kapcsoló tényezőt rögzít a szállítóeszközök tekintetében.

Az EGBGB 43. cikkének (2) bekezdése egy különös rendelkezést tartalmaz a vagyontárgyak egyik államból a másikba történő átszállítását illetően.

Végül, a földterületekről eredő hatásokkal külön foglalkozik az EGBGB 44. cikke.

Szigorúan véve nem biztosított a jogválasztás a dologi jogokat illetően. Az EGBGB 46. cikke alapján mindazonáltal lehetőség van eltérni a fent említett kapcsoló tényezők alapján meghatározott jogtól, ha a körülmények lényegesen szorosabb kapcsolatot mutatnak valamely másik állam jogával.

3.9 Fizetéseképtelenség

A tagállamok közötti viszonyokat szabályozó rendelkezéseket tartalmazó, a fizetéseképtelenségi eljárásról szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/848 rendelet szerinti kollíziós szabályok mellett a fizetéseképtelenségi eljárásról szóló törvény 335. szakasza úgy rendelkezik a harmadik országokat illetően, hogy – főszabály szerint – a fizetéseképtelenségi eljárásra és annak joghatásaira azon állam joga az irányadó, amelyben az eljárást megindították. A fizetéseképtelenségi eljárásról szóló törvény 336. és azt követő szakaszai olyan különös kapcsoló tényezőket határoznak meg a fizetéseképtelenségi eljárásra vonatkozó nemzetközi jog bizonyos vonatkozásait illetően, amelyek eltérhetnek ezen elvtől (pl. a munkaviszonyok, a beszámítás és az ügyletek fizetéseképtelenségi eljárásban való megtámadhatósága területén).

Utolsó frissítés: 19/04/2024

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.